

ΑΛΦΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 170 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ διάστημα είδαμε κάποιες τυχαίες "επιτυχίες" της ΕΛ.ΑΣ να διαφημίζονται και να παίρνουν μπράβο και ζήτω από διάφορους χειραγωγικούς και διαμεσολαβητικούς μηχανισμούς που έχουν οριστεί εκπρόσωποι είτε της "κοινής γνώμης" είτε της κοινωνίας συνολικότερα. Κι αμέσως μετά βλέπουμε την ΕΛ.ΑΣ να πρωταγωνιστεί στο εμπόριο λευκής σαρκός και σε οικονομικά σκάνδαλα. Βέβαια στην πρώτη περίπτωση τις επιτυχίες τις χρεώνται τα σύνολο της ΕΛ.ΑΣ, ενώ στη δεύτερη, που εκεί πραγματικά η Ελληνική Αστυνομία παράγει έργο, την χρεώνονται κάποια πρόσωπα που "καμία σχέση δεν έχουν με το πνεύμα και τους σκοπούς της αστυνομίας". Μέσα σ' αυτή την "αντίφαση" κινείται πάντα η αστυνομία.

Δεκαετίες τώρα η ελληνική αστυνομία και ο μπάτσοι δεν τύχαιναν της εκτίμησης της κοινωνίας. Ήταν πάντα στο στόχαστρο της σαν κάτι ξένο από αυτήν και ενάντια στα συμφέροντά της. Είναι ένα σώμα πραιτοριανών που τις επιβάλλεται θεσμοθετήμένα ή όχι.

Τα τελευταία χρόνια και κυρίως μετά το '85 με την ενοποίηση των σωμάτων ασφάλειας στην ενιαία ΕΛ.ΑΣ γίνεται μια συστηματική προπαγανδά ώστε η αστυνομία να καταστεί μια αξιόπιστη υπηρεσία στις "υπηρεσίες του πολίτη". Θα θυμάστε τα αυτοκόλλητα της αστυνομίας "Η Ελληνική αστυνομία πάντα στο πλευρό σας", ή τα διαφημιστικά σπότ στον "Άντενα", γύρω στο '90.

Η αστυνομία, μέσα στις νέες κοινωνικές συνθήκες, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη καλείται να πάξει έναν αναβαθμισμένο ρόλο με πρωταρχική σημασία για τα συμφέ-

ροντα και τις επιλογές του κράτους και του κεφαλαίου. Η προσπάθεια κοινωνικής της καταξίωσης ήταν το πρώτο βήμα.

Από 'κει και μετά ακολούθησε και ακολουθεί έναν εγκληματικό (όσον

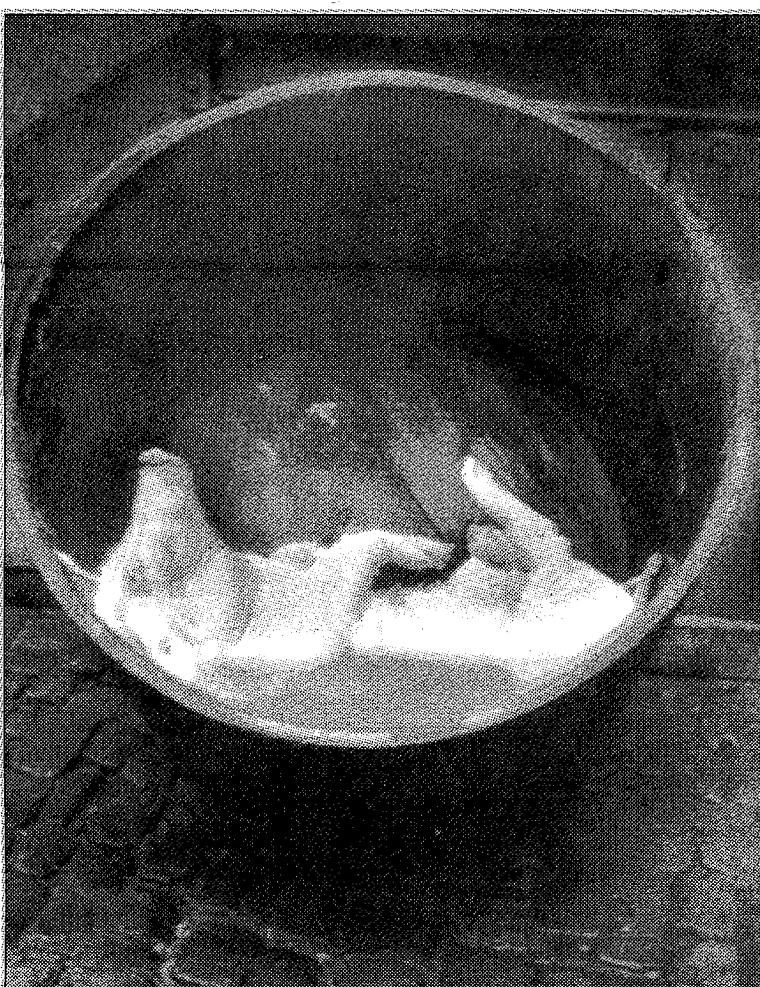
αφορά τις κοινωνικές διεκδικήσεις και αγώνες) δρόμο. Τόσο τα πρώτα δειλά βήματα αναδιάρθρωσής της (MAT - ΜΕΑ - ΕΚΑΜ) όσο και η σύνδεση της με διεθνή αστυνομικά κέντρα και υπηρεσίες καταδεικνύουν

το νέο ρόλο της. Σήμερα πια, δεν είναι καθόλου τυχαίο πως το υπουργείο Δημόσιας Τάξης έχει πετύχει την μεγαλύτερη δυνατή πορεία αναδιάρθρωσής, εκσυγχρονισμού και έχει δημιουργηθεί η αναγκαία θεσμική και υλικοτεχνική υποδομή από οποιαδήποτε άλλη κρατική υπηρεσία. Η συμμετοχή της στην TREV, η σύνδεση της με την EUROPOL και η επικείμενη επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν, υπόσχονται το εφιαλτικό μας μέλλον.

Από 'κει και πέρα μια σειρά διμερών επαφών με αστυνομίες και υπηρεσίες μπλέκουν τον ιστό της καταστολής. Επαφή και συνεργασία με τους Αμερικάνους, ανταλλαγή "απόψεων και εκτιμήσεων" με την Mossad (την πιο εγκληματική υπηρεσία του κόσμου) και την αναγκαία σ' αυτές τις περιπτώσεις παροχή υλικοτεχνικής βοήθειας, αλλά και οι επαφές "άλλου τύπου" με Συρία, Ιράν, Ρωσία, Ρουμανία αλλά και Τουρκία συνθέτουν το σημερινό πλαίσιο των κινήσεών της.

Η διεθνοποίηση του κεφαλαίου, έχει σαν σύντετη τη διεθνοποίηση της καταστολής και από εκεί και πέρα την αναγκαιότητα διεθνοποίησης των κοινωνικών αντιστάσεων και αγώνων (πρόσφατο παράδειγμα οι Ζαπατίστας). Αυτό για την αστυνομία σημαίνει και μια σειρά άλλων υπηρεσιών που πρέπει να δημιουργηθούν ή έχουν δημιουργηθεί ακριβώς για να αντεπεξέλθει στις νέες συνθήκες, στο εσωτερικό της χώρας.

Έτσι τα τελευταία χρόνια, κύρια μετά το '90, νέες υπηρεσίες και τμήματα έχουν δημιουργηθεί. Εξεκίνησαν κατ' αρχήν με την Δημοτική Αστυνομία (που είναι ζήτημα χρόνου ή οπλοφορία τους και οι νέες αρμο-

ΕΙΣΒΑΛΟΝΤΑΣ, ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΣ, ΠΡΟΒΟΚΑΡΟΝΤΑΣ

ΜΙΑ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ επιχείρηση καταστολής εναντίον των αναρχικών βρίσκεται σε εξέλιξη τις τελευταίες μέρες από την Ασφάλεια. Εισβολές σε σπίτια συντρόφων, παρακολουθήσεις, απειλές, ανακρίσεις, απόπειρες εκφοβισμού, στηματοδοτούν ένα εκρηκτικό κλίμα. Από τη σύλληψη του συντρόφου Σπύρου Δαπέργη για την 10 Ιουνή, μέχρι σήμερα, οι μπάτσοι έχουν εισβάλλει σε δέκα σπίτια συντρόφων -ανάμεσά τους και σε δύο μέλη της συντακτικής ομάδας του "ΑΛΦΑ". Παρόλο που τα ευρήματά τους ήταν ανύπαρκτα -μόνο ένα στρείδι δάκρυγόνου για το οποίο κι ένας αναρχικός καταδικάστηκε σε 4 μήνες φυλακή για οπλοκατοχή (!!!)- είναι πολύ πιθανό οι εισβολές σε σπίτια συντρόφων να συνεχιστούν. Το ίδιο και οι εμφανείς παρακολουθήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη. Οι τρομοκράτες νομίζουν ότι τρομοκρατούν...

Κάποια πρώτα -πρόχειρα- συμπεράσματα μπορούν ήδη να εξαχθούν, καθώς γίνεται εμφανής η τυχαίότητα μέσα από την οποία δρα και η Ασφάλεια. Για μια ακόμη φορά οι μπάτσοι έχουν την επιπέδα ότι ψάχνοντας στα τυφλά, θα κατορθώσουν ν' αποκαλύψουν "ευρήματα" και να στοιχει-

οθετήσουν "σχέσεις". Σχέσεις με την "τρομοκρατία", σχέσεις με το οργανωμένο έγκλημα, σχέσεις με ότι για τους αρρωστημένους εγκεφάλους της Ασφάλειας αποτελεί καθημερινή πρακτική και νομίζουν ότι τα 'κάνουν και άλλοι.. Πάντως, ας μη νομίζει κανείς ότι η Ασφάλεια έχει κάτι προσωπικό με τους αναρχικούς. Απλά, αφού αποκαλύπτει ότι στήνουν τρομοκρατικές οργανώσεις-μαϊμούδες για να παίρνουν στις τσέπες τους τις επιδοτήσεις του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και τους χάλασε η σούπα, αφού το εμπόριο λευκής σαρκός για πορνεία δεν πάει καλά, κάτι πρέπει να κάνουν. Δεδομένου ότι η μόνη σχέση των αναρχικών με την "τρομοκρατία" και το οργανωμένο έγκλημα είναι η καταγγελία της τρομοκρατίας και του διαρκούς εγκλήματος που ασκεί το κράτος πάνω στην κοινωνία, το μόνο αποτέλεσμα που θα έχει αυτή η ιστορία θα είναι η διόγκωση της χαρτούρας που έχει στα χέρια της Ασφάλεια. Η εταιρία Οικολογίας και Ανακύκλωσης θα έχει πολύ δουλειά...

Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα που συνδέει όλες τις σιστούλες. Γίνονται σιωπηλά, χωρίς ν' ανακοινώνονται στα MME. Τι ν' ανακοι-

νώσουν εξάλλου: "Σε σπίτια γνωστών αναρχικών βρέθηκαν και κατασχέθηκαν προκυρήσεις για τον Οδυσσέα Καμπούρη"; Τελικά, πουθενά δεν υπάρχει ανακοίνωση των μπάτσων που ν' αναφέρει "έρευνες σε σπίτια αναρχικών" -όπως κάναν παλιότερα. Στους δε συντρόφους αναφέρεται ότι η έρευνα στο σπίτι τους γίνεται "ύστερα από ανώνυμο τηλεφώνημα που δέχτηκαν". Οι παρακολούθησεις δηλαδή πριν, γίνονται καί αυτές ύστερα από "ανώνυμο τηλεφώνημα";

Μετά τις έρευνες και αφού οι μπατσοί συλλέχουν ότι δισκέτα H/Y ή προκύρηση βρουν, ακολουθεί ανάκριση στην Ασφάλεια, επίδειξη φωτογραφιών συντρόφων, πούλημα σταμπουάκι λίπη. Είναι στοιχειώδες ότι αφού η ανάκριση είναι παρόντος -δεδομένου ότι για να γίνει, πρέπει ν' ανοιχτεί δικογραφία και ν' απαγγελθούν κατηγορίες- δεν πρέπει ν' απαντάμε σε καμία ερώτηση, πέρα από το όνομά μας, τον τόπο κατοικίας και το επαγγέλμα. Είναι εξίσου στοιχειώδες ότι απαιτούμε να μας εξηγήσουν με βάση ποια διαδικασία και λόγο μας συνέλαβαν, ν' απαιτούμε να επικοινωνήσουμε με το δικηγόρο μας, να μην γρά-

Συνέχεια στη σελίδα 4

διόπτερές τους) και πηγαίνοντας στην αναδιάρθρωση των MAT, όπου μας προέκυψαν οι γνωστοί "χακίδες", έχουμε μετά τη δημιουργία των ΜΕΑ Λιμενικού, την Οικονομική Αστυνομία, τα πολυδύναμα αστυνομικά τμήματα και αισίως την θεσμοθέτηση των γνωστών μπλόκων (που γίνονται υπηρεσία, ως Τμήματα Ειδικών Αστυνομικών Ελέγχων).

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη σημασία των άλλων υπηρεσιών της ΕΛ.ΑΣ (κάθε άλλο μάλιστα) ή τις διαφορετικές διακηρύξεις της, θυμάστε το 170 (το τηλέφωνο καρφωμάτων); Ή το πρόσφατο, η αμοιβή ενός εκατομμυρίου σ' όσους βοηθούν αποτελεσματικά το έργο της;

Θα σταθούμε λίγο στο νέο αυτό τμήμα αφού όλοι το γνωρίζουμε και πολύ περισσότερο θα το "ζήσουμε", μια και για την περιφέρεια της Αθήνας θα υπάρχουν 154 μπλόκα!!! Η περιφραματική τους εμφάνιση τον περασμένο χειμώνα στην Αθήνα και του κινδύνους που υπήρχαν, έχει έγκαιρα επισημανθεί από το "ΑΛΦΑ" στα πρώτα του τεύχη.

Συνέχεια στη σελίδα 4

NATO

Η Διεθνής της τρομοκρατίας

Προσοχή! Προσοχή! Οι τρομοκράτες του NATO μας εχουν στο στόχαστρο.

Σελ. 2

YRE

Γράμμα από μέλη που αποχώρησαν

Όλα όσα θέλατε να μάθετε για την YRE και φοβόσασταν να φωτήσετε

Όλα όσα θέλετε να μάθετε για την YRE αλλά φοβόσαστε να ρωτήσετε

Η YRE ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ υπάρχει εδώ κι ένα χρόνο και σ' αυτό το διαστημα αρκετά άτομα έχουν περάσει απ' τις συνελεύσεις και έχουν παρακολουθήσει συζητήσεις της, αλλά η πλειοψηφία αυτών δεν παρέμειναν ως ενεργά μέλη της YRE.

Στην Ελλάδα η YRE οργανώθηκε από μέλη του Ξεκινήματος (μια τροτσικιστική οργάνωση) τα οποία έχουν εξουσιοδοτηθεί σε μέλος της.

Η YRE εκμεταλλεύμενη τον αντιφασιστικό αγώνα, προσπαθεί να προσεγγίσει κυρίως μαθητούς στην δηλαδή άτομα που ακόμα δεν έχουν διαμορφώσει σαφή πολιτική κρίση και στάση) και με την ισχυροποίηση της να καρπωθεί το πολιτικό όφελος στο Ξεκίνημα. Η YRE δεν αγώνιζεται ενάντια σε όλες τις μορφές του ρατσισμού και του φασισμού, αλλά κάνει τον αγώνα σημαία, για να συστερώσει κόσμο στους κόλπους της.

Στο πλαίσιο λοιπόν, κάποιων "μεγάλων αντιρατσιστικών εκδηλώσεων" που η YRE, είχε σκοπό να διοργάνωσε στη Θεσ/νίκη ήταν και η συναυλία της 19ης Μαΐου στο ανοιχτό θέατρο Συκεών που στάθηκε αφορμή αποχώρησης αρκετών μελών της.

Η συναυλία

1. Οργανώθηκε από τα μέλη του Ξεκίνηματος (με σταλινική τακτική) χωρίς να ενημερωθούν έγκαιρα τα υπόλοιπα μέλη της YRE.

2. Για την πραγματοποίηση της ζητήθηκε οικονομική υποστήριξη από τη Γ.Γ. Νέας Γενιάς, βοήθεια από πολλούς δήμους της πόλης, έγινε διαφήμιση σε πολλούς τοπικούς ραδιοσταθμούς και κανάλια (που μόνο αντιφασιστικό χαρακτήρα δεν έχουν) και υπήρξε έμμεση οικονομική υποστήριξη από το Ξεκίνημα (τι ειρωνεία! αυτοί τα δίνουν, αυτοί τα πάρουν).

3. Ενώ στην πορεία υπήρξαν αντιρρήσεις σχετικές με τη διοργάνωση και στους σπόνσορες μιας τέτοιας συναυλίας και τέθηκε θέμα κατά πόσο κάτω απ' τους συγκεκριμένους όρους αυτή η συναυλία έπρεπε να πραγματοποιηθεί, τα μέλη του Ξεκίνηματος όχι απλώς αδιαφόρησαν σε αυτή τη στάση, αλλά με ει-

ρωνική διάθεση παραχώρησαν πέντε λεπτά από τον πολύτιμο χρόνο της συνέλευσης, για μια ψευτοψηφοφορία χωρίς νόημα ενώ ταυτόχρονα υπήρξε και έμμεσος καταναγκασμός των μελών της YRE για την ψήφο τους αφού η συναυλία παρουσιάστηκε ως τετελεσμένο γεγονός.

Στη συγκεκριμένη συνέλευση ήταν ήδη έτοιμα τα εισιτήρια, οι προκρήτεις και οι αφίσες της συναυλίας στις οποίες εμφανίζονταν και προβάλλονταν η οικονομική υποστήριξη της Γ.Γ. Νέας Γενιάς.

Γίνονταν σαφές λοιπόν, ότι η ακύρωση συναυλίας μέσα απ' την YRE ήταν αδύνατη, αφού ήδη είχαν γίνει και κάποιες παρεμβάσεις υποστήριξης της συναυλίας μέσα στην πόλη. Είναι φανερό πώς η συναυλία αυτή, ήταν αυτοσκοπός για το Ξεκίνημα. Τελικά η συναυλία αυτή δεν έγινε ποτέ, όχι βέβαια γιατί σαμποταρίστηκε (όπως υποστήριξαν οι θρασύδειλοι της YRE) από αντιεξουσιαστικούς χωρούς όπως η καταληψη της Βίλας Βαρβάρα και το Ράδιο Ουτοπία, αλλά γιατί τι διάτα τα συγκροτήματα (με πρωτοστάτες τους Πίσσα & Πούπουλα που τα ανακοίνωσαν απ' το Ράδιο Ουτοπία) αρνήθηκαν να συμμετέχουν σε αυτό το παιχνίδι που πάζονταν στις πλάτες δόλων μας.

Η YRE στη συνέχεια έβγαλε εσωτερικό ψήφισμα στο οποίο αναφέρεται πως ο αντιεξουσιαστικός χώρος της Θεσ/νίκης (με έμφαση στο Ράδιο Ουτοπία και τη Βίλα Βαρβάρα) ασκεί ρόλο νταβατζή στις διάφορες "αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές" εκδηλώσεις τους. Στην ουσία δυστοπία, οι ίδιοι τους είναι νταβατζήδες αφού πάιρουν χρήματα για να πρωθήσουν τα "ιδανικά" τους και να ικανοποιήσουν τους "ανιδιοτελείς" σκοπούς τους. Τελικά, η YRE, θεωρητικολογεί επικίνδυνα και προορίζεται σε πολιτιστικές εκδηλώσεις που σκοπό έχουν τη συγκέντρωση χρημάτων και τη διαφήμιση της, ενώ μένει αμέτοχη σε κάθε ουσιαστική αντιφασιστική ενέργεια (βλέπε πορεία αλληλεγγύης προς τους Ζαπατίστας, πορεία αλληλεγγύης για το σύντροφο Σταθόπουλο, κ.α.)

Ακόμη, είναι γνωστό σε όλους μας, ότι το κράτος και τα MME όπως και όλα τα παρακλάδια τους, όχι μόνο δεν αντιδρούν σε ρατσιστικά και φασιστικά φαινόμενα αλλά αντίθετα ασκούν τέτοιου είδους πολιτική. Η YRE σύμφωνα με τα λεγόμενα της συμφωνεί με τα παραπά-

νω, αλλά στην πράξη επιζητά τη βιόθεια του κράτους (βλ. Γ.Γ. Νέας Γενιάς και δήμους) και τη βοήθεια των MME. Χαρακτηριστικά παρείγματα είναι η συνέντευξη που δώσανε στον ANT-1 κατά την πικετοφορία τους, έξω απ' το νοσοκομείο που νοσηλεύονταν ο Γ.Σταθόπουλος, η εκπομπή της YRE στη Θεσ/νίκη, στο Ράδιο Φωνή της Τούμπας (ένας κατεξοχήν Πασαρικός στραθύματος) η διαφήμιση που έγινε σε πολλά κανάλια για την περιβόητη ανύδρωση.

Ακόμη η YRE συμπλέχεται στην "αντιφασιστική" επιτροπή που είναι στη σύντηση τη Γ.Γ. Νέας Γενιάς και χρηματοδοτείται απ' την E.O.K. (οι φασίστες δηλαδή, πολεμάνε το φασισμό).

Η YRE, προφασίζεται πως αγωνίζεται ενάντια στο φασισμό-ρατσισμό χωρίς να έχει ουσιαστικές θέσεις για συσφράτη πολιτικά ζητήματα. Έμμεσα

όμως προωθεί τις πολιτικές πρακτικές του Ξεκινήματος που κατά μια "περίεργη σύμπτωση" συμπίπτουν με τις θέσεις της κάθε εξουσίας. Επίσης προφασίζεται δημοκρατικές διαδικασίες μέσω ηλεκτρονικού συστήματος (το οποίο βέβαια, είναι αποδειγμένα αναποτελεσματικό και επικινδυνό για την κοινωνία), ενώ στην ουσία οι ψηφοφορίες που γίνονται αφορούν τυπικά ζητήματα και όχι θεμελιώδη για την ύπαρξη της YRE.

Η άποψη μας είναι, πως σκοπός δεν είναι να συνέχισεις κόσμου σε μια οργανωτική πούθελει να έχει αντιφασιστικό χαρακτήρα (αυτό προστάθηκεν να το κάνουν κι άλλοι παλιότερα και απέτυχαν), αλλά να δείξεις στον κόσμο τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος και να τον πείσεις να πολεμήσει το φασισμό είτε σαν άτομο, είτε οργανωμένος σε

κάποια ομάδα. Κατά τη γνώμη μας κάθε συνεδριητοποιημένος συναγωνιστής, που θέλει να λέγεται αντιφασιστής, πρέπει να αγωνίζεται ενάντια σε τέτοιου είδους οργανώσεις που χρησιμοποιούν τον αντιφασιστικό αγώνα για εκπλήρωση πολιτικών φιλοδοξιών· και συνεργάζονται με το μεγαλύτερο φασίστα που είναι το κράτος και η κάθε είδους εξουσία.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΩΝ.

Άτομα που αποχώρησαν από την YRE και υποστηρίκτες τους.

Η προκήρυξη αυτή γράφτηκε από την μελλ-της YRE και μοιράστηκε σε κεντρικά σημεία της Θεσσαλονίκης.

ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ψευτική και ανισομερής γνώση που δίνεται - κατασκευάζεται από το Κράτος και τους κάθε είδους μηχανισμούς - βολεμένους υπηκόους του, αντανακλά τη σημερινή σκηνοθετημένη πραγματικότητα. Συνοδούτορά της Μέσα Μαζικής εξαπάτησης, τα σχόλια - κονσερβοκούτια, τα Πανεπιστήμια (Μονομερής μόρφωση, μέσω Βρυξελλών, επιταγές Ο.Ο.Σ.Α.), οι διανοούμενοι δέσμοι της καθεστωτικής σκέψης (ή άλλως η "κουλτούρα") έξω από τις ανάγκες, μέσω για να απαλύνει τις κρίσεις, για να αποχανύσει και που σιγουρά στο μέλλον θα χρησιμοποιηθεί ακόμη περισσότερο!), η πολυεθνική λαϊσματική εκμετάλλευσης (ελέγχει τις παραγωγικές διάδκασίες παντού) και την αλόγιστη χρήση της τεχνολογίας (βλέπε Internet και όχι μόνο).

Η πολιορκία αυτή της μάθησης προωθείται παράλληλα από ομαδοποιήσεις - κομματικά κέντρα, από απομονωμένα συγκεντρωτικά και εξειδικευμένα συνέδρια (Διεθνές Συνέδριο Θράκης για τις θεωρίες του... Χάους!) ώστε να επιτευχθεί η καταπολέμηση καθημερινά των εξεγερμένων που αντιστέκονται στο βάραθρο της καπιταλιστικής - εμπορευματικής - κρατιστικής λογικής της YRE.

Το παράλογο αυτό της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής βλακείας

χουν ή δεν ασχολούνται. Αυτό που θα ήθελα έγω είναι να κάνω μερικές παραπτήσεις για την ακόμη περισσότερη βελτίωση της "ΑΛΦΑ".

1 Θα πρέπει να πάνει ζητήματα γύρω από τα τεκτενόμενα σε δάφορους εργασιακούς χώρους, να υπάρχει μια πληροφόρηση.

2 Να γίνονται εξορμήσεις της "ΑΛΦΑ" σε γειτονίες ώστε να υπάρχει μια επαφή με εργαζόμενους, να γίνεται ζύμωση με αυτούς.

3 Να υπάρχει μια τουλάχιστον σελίδα με ιδεολογικά άρθρα. Κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικό για τον αναγνώστη, να γνωρίζει τις ιδεολογικοπολιτικές βάσεις του αναρχισμού και πως αυτός μπορεί να εξελιχθεί στις σύγχρονες συνθήκες. Θεωρώ σημαντικό να γνωρίζει ο απλός άνθρωπος που τυχόν διαβάζει την "ΑΛΦΑ" το τι

Γράμμα από τον Χριστόφορο Μαρίνο

Λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω γράμμα από τον φυλακισμένο αναρχικό Χριστόφορο Μαρίνο:

Θα προσπαθήσω να αναλύσω ορισμένα σημεία της ανεύποτης φρίκης που ζω τις τελευταίες μέρες, γεγονότων και καταστάσεων, δηλαδή, που ακόμη και η δική μου ενστικτώδως απαισιόδοξη φαντασία, για το μέλλον που μου επιφύλασσαν, δεν τα είχε συναντήσει.

Αυτή η επιστολή μου μόνο ως κραυγή πρέπει να εκληφθεί απέναντι στη θηριωδία και τη βαρβαρότητα των σχεδίων που εφαρμόζουν οι καταστατικοί μηχανισμοί με σκοπό την τελική μου εξόντωση.

Πάντα από οκτώ χρόνια που διαπίστωσα τις εγκληματικές δυνατότητες των δωκτικών αρχών και τις ικανότητες τους στο σχηματισμό δικογραφιών, κατηγορητήριων, στην κατασκευή ενοχοποιητικών στοιχείων, καταθέσεων, στην παρουσίαση ενόψεων. Μου είναι γνωστές χρόνια τώρα, οι εκπεφρασμένες απεριφράστα προθέσεις της ηγεσίας της ασφάλειας για την τύχη που μου επιφύλασσαν, σε όλες τις εκδόξες πολυυμπλεγματικών ανεκπλήρωτων ονείρων τους.

Έτσι οι ανακουφιστικές δηλώσεις των διωκόνων μου στα αποκαλούμενα Μέσα Μαζίκης Ενημέρωσης όπως: "τελικά έχουμε στο χέρι τον Μαρίνο", "ο Μαρίνος δολοφόνος", "Άυτοί είναι", δεν με εντυπωσιάζουν στη διάσταση που έχουν πάρει. Αυτό που προκαλεί και σε μένα τον εντυπωσιασμό και το αναπάντεχη συγχρόνως, είναι ο τρόπος και οι μέθοδοι που διάλεξαν τα σεοημασμένα αντικοινωνικά στελέχη της εν λόγω κρατικής υπηρεσίας στην προσπάθεια τους να "κλείσουν οριστικά τον φάκελό μου", στη φρασεολογία τους, ή με λόγια πιο ανθρώπινα να κλείσουν τη ζωή μου.

Πόστη μανία κρύβεται πράγματι στα κλιμάκια του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, πόστη λύσσα συστειρωμένη ενάντια σε όσους προσπαθούν να αμφισβητήσουν, να αντισταθούν στο οικοληρωμένα προγράμματα Τάξης τους.

Τους πληροφορώ ότι και πάλι θα αποτύχουν.

ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ λοιπόν συμβαίνει. Απ' ότι φαίνεται ήταν φανερή στις

διωκτικές αρχές η περιστασιακή γνωριμία που είχα με τον Μιχάλη Αδαμαντίδην τον οποίο αρχικά είχα γνωρίσει στα μπαρ και τα καφέ της οδού Καλλιθέου, μέρη καθολού αγόραστα στο πλάι του ίδιου.

Το πρόβλημα του Αδαμαντίδη δεν το γνωρίζει στην πραγματική του διάσταση, πάντα όμως φανερεύει σε μένα αλλά και σε άλλους φίλους μου που είναι, όπως κι εγώ να τον έχουν συναντήσει, ότι προφύλαξες που επιτίθενται σε σχετικές με μια εκκρεμότητα φυγοδικίας που είχε. Προφύλαξες αστημαντες σε σχέση με το καθεστώς στο οποίο βρίσκονται, ως δραπετές, όπως τελικά αποδείχτηκε σε μένα.

Έστω και αν υφίσταμαι αυτή τη δραματική κατάσταση, έστω και αν δυστυχώς με τις καταθέσεις του με έφερε αυτούς και οι άλλοι γνωστοί του, που πάντα σε αυτούς γνωστή σχέση που είχαμε με τον Αδαμαντίδη σε αυτή την εξοντωτική θέση. Δηλώνω όχιρις ενδοιασμό πως μου ήταν τοντινήθης μέσα από προσπάθειες που εκανενάντιας ήταν πιο προσπάθειες που μετέπειπταν σε αιώνια βίωση μεταξύ μας.

Ηώρανται διατεθειμένος απέναντι του ναυσινόδραμα στα όρια του πλαισίου που καθόριζε τη σχέση μας. Μία σχέση που προσπάθειες ανθρώπινης αλληλεγγύης καταυπάραστασης.

Η ειλικρίνης και ανυποχώρητη θητική στάση μου ως αναρχικός απέναντι σε περιπτώσεις καταδικούμενων, όπως και τη περίπτωση του Μ. Πρέκα, είναι αναμφισβήτητη και σαφώς οριοθετημένη οπως εχει αποδειχτεί στο προσωπικό του πρόβλημα.

Έτσι λοιπόν το "μήγαμα" αποτελείται από τη διεξής στοιχεία ικανή για αυτή την εκσηκή σύμφωνα με τους υπολογισμούς της κρατικής ασφαλείας. Η σχέση μου με τον Αδαμαντίδη από τη μία μεριά και οι δραστηριότητές μου, όπως οι μολονούς στο διάστημα, και οι προσπάθειες του από την άλλη, πιάνη στους θεραπευτικούς διωκτικούς μηχανισμούς, στοιχεία που προσπάθειες από την επιβαρυτική στοιχεία, πιά στοιχεία, διάτρητες εκθέσεις κατάσχεσης, σε τεράστιες διαστάσεις φουσκωμένα διαβιβαστικά, καταγέλαστες αναγνωρίσεις. Είναι στιγμές που σκέφτομαι πως όλα μπορεί να βρίσκονται στο σωστό δρόμο πως το "παράδειγμα"

μεριά της κρατικής ασφαλείας είναι με το μέρος της, ευρίματα, και ένας απέλειψης χορός ανακρίσεων και πειρασμών ενοχοποιητικών καταθέσεων ουμπτήρων τελειοποιησης τους.

Η μναστή πολυχρονισμοποιημένη καραβέλα που τώρα όμως με ανθρώπους μακρινούς με τους οικούς που πολιτικούς χωρούς και μοστροπίτες παίμενες βεσματικά. "Πάπε, κατί για το Μαρίνη, ελαφριμένεται την θέση σας". Δείτε όλοι το Μαρίνο. Θα είναι καλύτερο για όσας;

Το θέμα του θεμάτου ήταν λοιπόν ποιος ήταν, ποιες όλες από τις εξιστομένες στην πατρίδα της σημειώσεις.

Καταθεσίες απόμων που κατανούνται σε κάποιο βαθμό τη συμπεριφορά τους για το πώς θα προσπάθειες σε μια γνωστή προσωπικότητα σε μενταγιόν. Κατακλυσμά των εξοντωτικών κατηγοριών, πειραγμάτων πιέσεων, σε μια σειρά απειλητικών προσώπων που προσπάθησαν να αποκεντώνουν τη σημαντικότητά της στην πατρίδα τους.

Πόσες και πόσες φορές ανέγγιναν τις καταθέσεις των "εξ αποκαλύψεως" συγκατηγορουμένων μου, με ανταλλαγή να τις σχίζουν μπροστά μου αν χερούμονται μαλλή σε υλοποιείσθαι αισθητά σε συνάλλαγμα, για φυγή στο εξεπόρικο, για μετεπίβαση αικινών με επισημειώσεις συμβολαιογραφικές πράξεις στο όνομα αυτής της επεισόπτητης Δημόσιας Τάξης τους.

Αλλούστε τα παραδείγματα από το άμεσο παρελθόν μόνο υπερβολές δεν στρέφονται. Το περιεχόμενό των ανακριθεώνται και τη προϊότητα των ανταλλαγών παντού (δια. Κρατική ασφαλεία 11ος, 12ος Ουγγαρία, τη δια. επιειδικότατη) ευδαιμονίου, στοιχεία συμβολεών της συγχρονιτικής παραδοσιανής, αυτά τα κατώτατα συμπλεγματικά στελέχη του κρατικού μηχανισμού προσπαθούν να αποδέξουν την ασημαντοτητά τους. Και από την αλληλή στην επιβαρυτική στοιχεία, πιά στοιχεία, διάτρητες εκθέσεις κατάσχεσης, σε τεράστιες διαστάσεις φουσκωμένα διαβιβαστικά, καταγέλαστες αναγνωρίσεις. Είναι στιγμές που σκέφτομαι πως όλα μπορεί να βρίσκονται στο σωστό δρόμο πως το "παράδειγμα"

Αλλούστε τα παραδείγματα από το άμεσο παρελθόν μόνο υπερβολές δεν στρέφονται. Το περιεχόμενό των ανακριθεώνται και τη προϊότητα των ανταλλαγών παντού (δια. Κρατική ασφαλεία 11ος, 12ος Ουγγαρία, τη δια. επιειδικότατη) ευδαιμονίου, στοιχεία συμβολεών της συγχρονιτικής παραδοσιανής, αυτά τα κατώτατα συμπλεγματικά στελέχη του κρατικού μηχανισμού προσπαθούν να αποδέξουν την ασημαντοτητά τους. Και από την αλληλή στην επιβαρυτική στοιχεία, πιά στοιχεία, διάτρητες εκθέσεις κατάσχεσης, σε τεράστιες διαστάσεις φουσκωμένα διαβιβαστικά, καταγέλαστες αναγνωρίσεις. Είναι στιγμές που σκέφτομαι πως όλα μπορεί να βρίσκονται στο σωστό δρόμο πως το "παράδειγμα"

του Νηστικάκη θα πάρει τη μορφή υπεριεράς στις τάξεις τους πως το άγχος για την κατασκευή ενόχων και την "απορρόφηση" κονδυλών θα πάρει τέτοια έκταση που στο τέλος θα γίνουν εντελώς αναξόπιστοι.

Όπου όμως δεν απέδωσαν αυτές οι μέθοδος, μπορεί να αποδώσουν σε χώρους και νοοτροπίες, σε άτομα ασχέτα με τους πολιτικούς χώρους που στοχεύουν αυτές οι τακτικές. Να είναι δείγμα τέτοιου αποτελέσματος από το πρώτοσέλιδο του "Αδεσμευτού Τύπου": "ο Μαρίνος φονιάς του ταμία", "τα χρήματα για την ενίσχυση της τρομοκρατίας".

Πως μπορώ να απαντήσω σε αυτούς τους μηχανισμούς που με συνθίζουν; Ποιόν μπορώ να πείσω για το αυτονότητο των προθέσεων των διωκτικών αρχών; Τι είναι δυνατόν από μέρους μου απέναντι στον κατακλυσμά των εξοντωτικών κατηγοριών, πειραγμάτων πιέσεων, σε μια σειρά αποκεντώνουν το μέλλον που στόχευαν το παρόν με τόπη καρτερία μου επιτυχίας;

τοίμαζαν;

Η κατάσταση μου έχει κάτι το αχαρακτήριστο πλαισιωμένη από αυτό τον ιλιγγιώδη ορυμαγδό.

Οι μοναδικές απαντήσεις που μπορούν να δοθούν είναι πιο προβληματικές από τα ίδια τα ερωτήματα.

Είμαι πια 29 χρονών και αισθάνομαι ότι εξαντλημένος από το συνεχές δολοφονικό κυνηγητό που μου έχουν στήσει εδώ και χρόνια. Αισθάνομαι πως έχουν "στερέψει το καντήλη της ζωής μου" όπως θα έλεγε και κάποιος φίλος μου. Σα να πετροβολάχαράνθρωπους που στήθηκαν μόνο και μόνο για να τους πετροβολώ, σα να παίζω με το μπόν. Ίσως και το ίδιο το νόημα της ύπαρξης, να ήταν ένα παιχνίδι με το μηδέν αν δεν έπιπανε το πρόταγμα της πολιτικής. Δεν έχω άλλη διέξοδο από τη μοναδική διέξοδο του αγώνα ξανά και ξανά. Ελπίζω κάποιοι διαβάζοντας αυτή την επιστολή μου, να εκτιμήσουν με θετικούς όρους τη κρισιμότητα της κατά

Villa Amalias: Ενάντια στο μέλλον που μας έχουν ήδη σχεδιάσει

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ στέγησης της VILLA AMALIAS έχουμε μια πολύχρονη και πολυτάραχη ιστορία 5 1/2 χρόνια με άπειρες αλλαγές στη σύνθεση του κόσμου που απάρτιζε και απαρτίζει τη συγκεκριμένη συλλογικότητα και μεγάλη εξέλιξη στον τρόπο στρέψης και δράσης μέσα σε αυτά τα χρόνια.

Τα πάντα ξεκίνησαν όταν την άνοιξη του 1990 βρέθηκαν μια ομάδα από πάνηκηδες να έχουν δύο σεβαρά προβλήματα και να συζητούν άπειρες ώρες για τον τρόπο λύσης τους.

Το πρώτο ήταν το πρόβλημα στέγασης τους μιας και η τελευταία μόνιμη κατοικία τους ήταν το κατεύλλημένο κτίριο της οδού Αμαλίας 56 το οποίο εκκενώθηκε βίαια από ΜΑΤ και ΕΚΑΜ το γενάρη του 1990.

Το δεύτερο ήταν το ίδιο που τους οδήγησε να καταλάβουν το κτίριο της οδού αμαλίας 56. Η συνειδητοποίηση ότι τα πάντα που τους ένωνε δεν ήταν μόνο μπύρες στην πλατεία, προκλητική εμφάνιση και γρήγορη μουσική αλλά ένας ολόκληρος τρόπος ζωής που θέλαν να ζήσουν και να πρατείνουν στην κοινωνία. Η συνειδητοποίηση της διαφορετικής τους ταυτότητας και των πραγμάτων που ήθελαν να κάνουν τους οδηγήσεις στην κατάληψη του κτηρίου της οδού Αχαρνών 80 και Χέδεν.

Θεωρώντας αναφίρετο δικαώματος να συντηρήσουν και να δώσουν ζώη σε ένα από τα 200.000 εγκατελειμένα στην Τύχη τους άδεια σπίτια της Αθήνας προχωρώνταν σε μια καθαρά πολιτική επιλογή την κατάληψη ενός από αυτά. Μα πέρα από αυτό ήταν το ότι δεν τους ικανοποιούσε κανένας από τους ήδη υπάρχοντες τρόπους να ξεδέψουν τον ελεύθερο χρόνο τους και να τον κάνουν έκφραση και δημιουργία και όχι στειρά κατανάλωση. Τους έβγαινε μια τεράστια ανάγκη να δημιουργήσουν στο κέντρο της Αθήνας ένα χώρο που θα μπορούσαν να συνδιαχειρίστονται μόσους είχαν τις ίδιες αγωνίες και ανάγκες με αυτούς. Η συνέχεια ήταν η ίδια βίαιη εκκένωση στις 27 Μάρτη 1990, ασφαλεία, δικαστηρία, κρατητήρια. Στις 3 Απρίλιου του 1990 ανακάταληψη του κτηρίου με τη συμβολή εκατοντάδων συντρόφων και φίλων. Πολλή δουλειά, χρήματα και συζητήσεις κάνουν το σχέδιο να αρχίζει να πραγματοποιείται. Θέλαμε ένα στέκικαρενείο, ένα χώρο συναυλιών και εκδηλώσεων που όλα αυτά θα κινιόντουσαν στη λογική του KANTO MONOS ΣΟΥ και μεσά από αυτό το πρίσμα του τρόπου και της στάσης ζωής που είχαμε επιλέξει θα έβαζαν ζητήματα σε μας τους ίδιους και στα κομμάτια της κοινωνίας που κρατούσαν τα μάτια και τα αυτά τους ανοιχτά. Το όλο εγχείρημα θα ήταν ενάντια στην εμπορευματοποίηση των σχέσεων και των αναγκών μας, πέρα από την παθητικοποίηση, την ατομική και μαζική απομόνωση της πόλης φύλακής και τον εθισμό από το οιδη-

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΙΠΑΚ

ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΑΝ τρεις μήνες καν από την προηγούμενη εικαθαριστική επιχείρηση του τούρκικού στρατού σε ενάντια στους κούρδους αντάρτες και βλέπουμε σε εξέλιξη μια νέα επιχείρηση στα βουνά του Κουρδιστάν. Έτσι το τούρκικο κράτος μένει πιστό στην υπόσχεσή του ότι θα επιστρέψει όποτε κρίνεται σκόπιμο, εισβάλλοντας στα σύνορα του Β. Ιράκ, αλλά και αποδεικνύεται έμπρακτα ότι οι επιχειρήσεις της άνοιξη δεν μπόρεσαν να κάμψουν την κουρδική αντίσταση.

Έτσι γινόμαστε μάρτυρες μιας ακόμα επιχείρησης γενοκτονίας στην Ν.Α. Τουρκία και στο Β. Ιράκ με δολοφονίες αμάχων, κάψιμο χωριών και εκκενώσεις ολόκληρων περιοχών που σκόπιο έχουν όχι στο άμεσο χτύπημα των ανταρτών του ΡΚΚ, αλλά στην εξαφανιση του κουρδικού στοιχείου από την περιοχή. Το αποτέλεσμα είναι να επιβιώσει, από τον ιατρικό και φυσικό αυτούργο στην γενοκτονία που διεξαγέται στην Ν.Α. Τουρκία και στο Β. Ιράκ, σενώ παρόλληλα οι κυριότερες κουρδικές αριστερές οργανώσεις στην Γερμανία εχουν τεθεί σε παρανομία με το πρόδρομα της τρομοκρατίας.

Σήμερα, τη νέα παγκόσμια τάξη πραγματικότητα που απήρε τα βουνά του Κουρδιστάν και είναι αδιάνοτο τη στήγη που οι κυριαρχού του κοσμου θέλουν να παγκόσμια οριστικά την κυριαρχία τους πανω στους λαούς, σε κράτος, όπως η Τουρκία που προσπαθεί απεγνωσίανα για μποτ, στη Δ.Ε.Ε. να διεξαγάπτει ανοίκοις αγώνας σε αριθμητικούλαστικό χαρακτηριστικό εναντίον επικούρων ΝΑΤΟ, ΕΟΚ και Γερμανούς το παλαιότερο εξετίσμα που έδωσε στην πλήρη κάλυψη τόσο των αμερικανών όσο και των κρατών που παίζουν

την πλήρη κάλυψη τόσο των αμερικανών όσο και των κρατών που παίζουν

ποτε εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποίησε ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθεί στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας χώρους με τους δικούς μας τρόπους.

ΚΑΦΕΝΕΙΟ - STEKI: Έτσι αρχικά δημιουργήσαμε ένα καφενείο-στέκι θεωρόντας ότι ο άνθρωπος έχει ανάγκη από συνεύρεση (επικοινωνία) με τους συνανθρώπους του σε ένα χώρο που δημιουργεί το ίδιο όπου δεν έχει την ταυτότητα του στο όνομα της μόδας και του πρεσέπινας μειώνεις της ζωής και της διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο κατέβαντας το πιο καινούριο να τα ελαττικά δεσμούμενα μιας και αναρχικά βιβλιοπλάνεια υπήρχαν και στέκια-καφενείο διάφορων κοινωνικών και συγκεκριμένη αντιεμπορευματική λογική και πρακτική έδωσαν τον προσοφέροντα την βελτίωση του υλικού που διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο

ποτε εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποίησε ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθεί στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας χώρους με τους δικούς μας τρόπους.

ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ για την λειτουργία του βιβλιοπλαίσιου έχει μια ομάδα ανθρώπων η οποία συνδιαχειρίζεται τον χώρο σε καθημερινή βασιθ και διά μέσω συζητήσεων καταφέρνει την βελτίωση του υλικού που διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο

ποτε εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποίησε ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθεί στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας τρόπους.

ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ για την λειτουργία του βιβλιοπλαίσιου έχει μια ομάδα ανθρώπων η οποία συνδιαχειρίζεται τον χώρο σε καθημερινή βασιθ και διά μέσω συζητήσεων καταφέρνει την βελτίωση του υλικού που διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο

ποτε εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποίησε ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθεί στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας τρόπους.

ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ για την λειτουργία του βιβλιοπλαίσιου έχει μια ομάδα ανθρώπων η οποία συνδιαχειρίζεται τον χώρο σε καθημερινή βασιθ και διά μέσω συζητήσεων καταφέρνει την βελτίωση του υλικού που διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

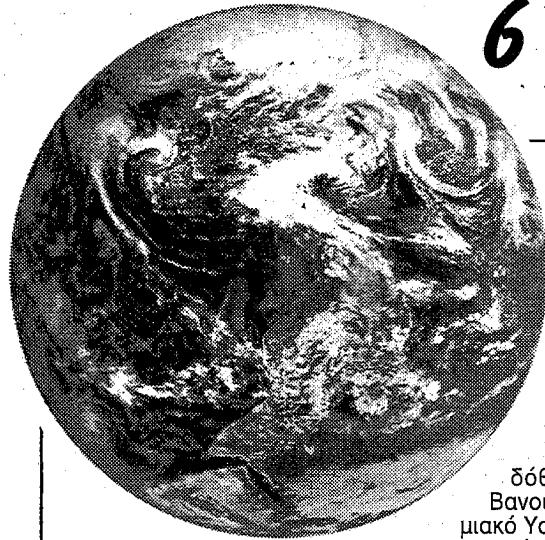
ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο

ποτε εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποίησε ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθεί στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας τρόπους.

ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ για την λειτουργία του βιβλιοπλαίσιου έχει μια ομάδα ανθρώπων η οποία συνδιαχειρίζεται τον χώρο σε καθημερινή βασιθ και διά μέσω συζητήσεων καταφέρνει την βελτίωση του υλικού που διακενείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο

ποτε εθί

Τα πυρηνικά του Ισραήλ

δημοσιευτεί, ο Βανούνου διηγήθηκε από τη Mossad στο Ισραήλ και καταδικάστηκε σε 18 χρόνια φυλάκιση.

Την άνοιξη του 1995 εκδόθηκαν οι "Υπόθεσεις του Βανούνου" από τον πανεπιστημιακό Yael Cohen, με πρόγραμμα γραμμένο από τον F. Barnaby, εναν διεθνούς φήμης ειδικό πυρηνικών όπλων και τα μεγάλα δάστημα σε υπουργεί του ινστιτούτου έρευνας της συνθήκης SIPRI στην Στοκχόλμη. Στο βιβλίο αναγράφεται και η επεξήγηση ότι "το παρόν βασίζεται σε πηγές εκτός της χώρας, πράγμα που δεν αποδεικνύει τίποτα για την εγκυρότητα των πηγών του".

Το παχινίδι παίζεται μ' έναν τρόπο που με διάφορες παραλλαγές εφαρμόζεται παντού: Παρόλο που η κατοχή πυρηνικών από το Ισραήλ είναι εκτεταμένα γνωστή, οι κυβερ-

νώντες ποτέ δεν την έχουν επικυρώσει διαιφύσει. Το βασικό σύνθημα είναι: "Το Ισραήλ ποτέ δεν θα εισάγει πρώτο πυρηνικά όπλα στην Εγγύς Ανατολή." Το 1975, ο πρωθυπουργός Rabin είχε προσθέσει: "Δεν θα το αντέξουμε, όμως, να είμαστε οι δεύτεροι!"

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις δηλώσεις του Βανούνου, οι ισραηλινοί παρήγαγαν από το 1976 ως το 1985 στην Dimona περίπου 400 κιλά πλουτώνιο. Πριν από το 1976 παρήχθησαν γύρω στα 200 κιλά και από το 1985 και μετά, σύμφωνα με εκτιμήσεις, γύρω στα 300 κιλά. Έτσι, μεχρι τις αρχές του 1995, η συνολική παραγωγή πλουτωνίου ανέρχεται στα 900, περίπου, κιλά, αρκετά για 200 πυρηνικές κεφαλές.

Μαζικό αντιπυρηνικό κίνημα; Η εθνικιστική ιδεολογία και μια σειρά εξορθολογισμένων επιχειρημάτων για την "αποτροπή" και την "ασφά-

λεία" φάνηκαν ικανά να γεμίσουν τις εσωτερικές δημοσκοπήσεις με NAI στη συνέχιση των πυρηνικών εξοπλισμών στο Ισραήλ. Η ισχυρότερη εθνική δικαιολογία είναι ο εξοπλισμός του Ιράκ με χημικά όπλα (μεταξύ των οπίων και τα γνωστά αερία με επιδρούσεις στο νευρικό σύστημα) και η ανάμνηση της εκτόξευσης 39 Ιρακινών πυραύλων τύπου Scud στο Ισραήλ το 1991 κατά τη διάρκεια του πολέμου στον Περσικό. Έτσι, η "περιορισμένη" στρατιωτική δύναμη του Ισραήλ στην Εγγύς Ανατολή σε τανκς, πυροβολικά, μαχητικά αεροσκάφη, ελικόπτερα και πυραύλους εξισφροπείται από την υπαρξη του ισραηλινού πυρηνικού εκφοβισμού. Οι "λύσεις" που προτείνουν οι διεθνείς οργανισμοί είναι ο περιορισμός των εξοπλισμών, η παύση της εξελίξης των εξοπλισμών και γενικά τέτοιες τυπικότητες που το μόνο που κάνουν είναι να γεμίζουν διπλω-

ματικά έγγραφα, να συμπληρώνουν ερευνητικά κονδύλια, να εξάπτουν τη φαντασία του κόσμου σε μαζοχιστικά όνειρα ολέθρου και κατάκτησης και βέβαια, να εξασφαλίζουν ότι την πυρηνική υπεροχή θα κατέχουν πάντοτε οι ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Κλίντον έχει προτείνει να κλείσει το αντιδραστήρα στην Dimona. Εννοείται ότι σ' αυτές τις προτάσεις τόσο τα αφεντικά των χωρών της Εγγύς Ανατολής είναι ριζικά αντίθετοι. Το Ισραήλ δεν θέλει "χωρίς όρους" να παραπέμψει μπροστά στις απαιτήσεις των άλλων χωρών, ενώ οι αραβικές χώρες δεν θέλουν με τίποτε να αποδεχτούν το πυρηνικό μονοπάτι του Ισραήλ, που θα τους έκοβε για πάντα το δρόμο να αποκτήσουν κι αυτοί κάποιες τα πυρηνικά τους.

Έτσι η διενέξεις αράβων και ισραηλινών βρίσκουν συνεχής κάποιες μικροεκτονώσεις, μα ουσιαστικά ελέγχονται μια χαρά από τα στρατιωτικά παραπομπήρια της Δύσης.

Εν τω μεταξύ, η Ρωσία παζαρεύει του 500 τόνους ουρανίου που είχε συμφωνήσει το 1993 νά πουλήσει ως χαμηλής περιεκτικότητας πυρηνικά καύσιμα στις ΗΠΑ προς 600 δολλάρια το κιλό, ζητώντας 800 δολ. Ήδη έχει πουλήσει 30 τόνους ουρανίου στις ΗΠΑ, αξίας 24 εκατ. δολλαρίων, σύμφωνα με το Ρώσο υπουργό απομήκης ενέργειας Μιχάλκοφ. Η Βουλγαρία ετοιμάζει δεύτερο πυρηνικό εργοστάσιο. Οι διαδηλώσεις-συλλαλητήρια σε διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες σε ενάντια στις πυρηνικές δοκιμές που θα κάνει η Γαλλία στο Ν. Ειρηνικό έχουν αντιμετωπιστεί με γραφικότητα, ή έστω με ένα δημοσιογραφικό δέος απεναντί σε μοντέρνους οικολογίους όπως η GREENPEACE, χωρίς να μπορέσει να θιγεί το πολιτικό ζητήμα της ίδιας της κατοχής πυρηνικών και η συνολική σημάσια της. Για πάσο ακόμα η ειρηνική συνεργασία όλων των αφεντικών στα θανατηφόρα τους σχέδια θα δουλεύει τόσο καλά;

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΞΑΨΕΙΣ

Tο ΟΚΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1986 η Sunday Times του Λονδίνου δημοσίευσε ένα αποκαλυπτικό άρθρο για το κρυφό πυρηνικό δυναμικό του Ισραήλ. Τις πληροφορίες είχε δώσει ο Μορντεχάν Βανούνου, που είχε εργαστεί από το 1976 ως το 1985 στο κέντρο πυρηνικής έρευνας του Ισραήλ στη Dimona (στο Νήσηρα). Ο Βανούνου αποκάλυψε σημαντικές λεπτομέρειες για την ποιότητα και την έκταση του ισραηλινού πυρηνικού προγράμματος. Πριν ακόμα το άρθρο

νοεί την Laissez Faire City, του παραδείσου της ελεύθερης αγοράς, της ουτοπικής πόλης όπου όλα λειτουργούν ρολόι ακριβώς επειδή επιφάσεις κρατικού ελέγχου, πρόνοιας, ισότητας, συλλογικών αποφάσεων και δημοκρατίας εκλείπουν εντελώς.

Η ιδέα είναι η εξής: ΜΙΑ ΥΠΑΝΤΥΚΤΗ ΧΩΡΑ ΝΟΙΚΙΑΖΕΙ ΜΕ LEASING ΕΚΑΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΣΕ ΧΙΛΙΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΣ ΜΕ ΠΕΝΗΝΤΑΕΤΕΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ. Έτσι, μέσα από τα ιδανικά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας γεννιέται η Ατλαντίδα του ελεύθερου οικονομικού ανταγωνισμού.

Η ιδέα αυτή διαφυλάχθηκε από ένα cult αναγωνιστικό κοινό και τελεί κανονιστήκε με τις χιλιαστικές ονειρώσεις σημερινών επιχειρημάτων που από τον Ιανουάριο του 1995 έχουν στήσει το Διεθνές Ιδρυτικό Ταμείο για την υλοποίηση της

Στο βιβλίο αυτό η Ayn Rand επι-

LAISSEZ FAIRE CITY

Write or Fax your letter to any of the Consular Offices below:

EUROPE

Laissez Faire City
P.O. Box 407617
Oakland Park, Florida 33348

Laissez Faire City
Postfach 858
8024 Zurich, Switzerland

RUSSIA

Laissez Faire City
Vaishnivskoye Sh. 37
Int'l P.O. Box 29 Moscow

S & C AMERICA

Laissez Faire City
APDO 386-2250
Tres Rios, Costa Rica

U.S.A. Fax number: (305) 921-8873

LAISSEZ FAIRE CITY was founded in 1983 by the Laissez Faire City International Trust.

Καταστολή στην Αυστραλία

Βιβλιοπωλείο "Barricade" ("οδόφραγμα"), Μελβούρνη.

"Μετά την επίθεση ενάντια στο βιβλιοπωλείο από φασίστες την 2/6/95, είχαμε επίθεση των μπάτσων. Στις 3/7/95 περίπου στις 2 το απόγευμα, μπάτσοι με προτεταμένα όπλα επιτέθηκαν στο βιβλιοπωλείο. Ερευνήσαν όλους τους χώρους, καθώς πίσω και από αυτό, όπου μένουν μερικά άτομα. Πήραν φωτογραφίες και βιντοσκόπησαν την οπίστηση. Κατάσχουν την μπροστούμα "Μπακούνιν - Νετσάγιεφ", όσα αντίτυπά της βρήκαν, καθώς και διάφορα άλλα.

Οι μπάτσοι έκαναν ερωτήσεις, διώτως ποιά είναι η σχέση του βιβλιοπωλείου με οργανώσεις τύπου I.S.O.η ΟΣΕ της Αυστραλίας) κι άλλες, και έδειξαν μπερδεμένους για κάποια πράγματα.

Θα οδηγηθούν στο δικαστήριο 2 σύντροφοι, δηλαδή ο ένας που κατέχει μικροποσότητα μαριχουάνας και ο άλλος που διούλευε στο βιβλιοπωλείο την ώρα της επίθεσης.

Εκφράστε την αλληλεγγύη σας με κάθε τρόπο. Στείλτε γράμματα σε: BARRICATE BOOKS/INFOSHOP, 115 SYDNEY RD., 3056 BRUNSWICK, MELBOURNE, AUSTRALIA." (από γράμμα συντρόφου)

Συγκρούσεις σε πρόστεια του Λονδίνου

Συγκρούσεις μεταξύ μπάτσων και διαδηλωτών, που άρχισαν από την προηγούμενη Πέμπτη, έχουν ανάψει στο Λονδίνο, ένα από τα θατσερικής κατασκευής πρόστεια του Λονδίνου. Οι συγκρούσεις διεκόπησαν όταν μπάτσοι συνέλαβαν νεαρό μετανάστη για μικροκλοπή. Συγκροτήθηκε τότε πορεία νεαρών που διαμαρτύρονταν και στη συνέχεια άρχισαν να καίνε σχολεία, την δημοτική βιβλιοθήκη κ.ά. κτίρια. Τα συνθήματα κατά τις πορείες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την ανεργία και την υποβάθμιση και τις εξαθλίωση, σηκώνει και κανένα παταγιδάκι! Δεν ζητούν παρά ν'

ποδειχτεί, σ'ένα κενό αέρος, σε μια νεκρή ζώνη που θα αναστηθεί με το leasing, και στην πράξη πλέον, στην έσχατη αυτή συμβολική πράξη, μέσα στο ίδιο το τριτοκοσμικό χωράφι των "μέτρων", ότι οι ταπετσές αξίες της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της πρόνοιας δημιουργούν όλα τα ενοχλητικά κοινωνικά προβλήματα, τον πληθωρισμό, τα χαμηλά ισοζύγια και τις πτώσεις των μετοχών. Τι να κανουν τα δισεκατομμύρια των ανίκανων, από την πράξη της ανθρωπότητας, την πράξη της ανθρωπότητας της ιδιαίτερης δημοκρατίας, της ανθρωπότητας της αστικής δημοκρατίας, λες και τον εννοούσανε σοβαρά οι χάρτες των δικαιωμάτων και τα απανταχού αναθεωρημένα συντάγματα; Εδώ η τέχνη εμπνέει τη ζωή!

Εν τω μεταξύ, στις φα

Η CNT 40 χρόνια μετά στον σύγχρονο κόσμο

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να προσεγγίζει κανείς την ιστορία. Ένας απ' αυτούς είναι και η μελέτη, όχι των άμεσων αποτελεσμάτων που προκύπτουν από την κίνηση της ιστορίας, αλλά της παρακαταθήκης που αφήνει στη συλλογική μνήμη. Και κυρίως της δυνατότητας να παραχθεί -ή να μην παραχθεί- το καινούργιο μέσα από την μεταμόρφωση της μνήμης σε συνείδηση.

MEΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ του Φράνκο (20 Νοέμβρη 1975) οι Ισπανικοί αναρχοσυνδικαλιστές έριξαν το σύνθημα: "να επανακοδούμουμε τη CNT". Μετά από μια σειρά κινήσων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, στις 25 Ιουλίου 1976, η επίσημη επανίδρυση της CNT ήταν μια πραγματικότητα που χαρετίστηκε με ενθουσιασμό. Μέσα σε 2 χρόνια πάνω από 250.000 άτομα έγιναν επίσημα μέλη της οργάνωσης. Σημαίες και λάβαρα καταχώνιασμένα για τεσσερις σχεδόν δεκαετίες βγήκαν από τις κρυψώνες τους, χιλιάδες αναρχικοί αγωνιστές που είχαν ζήσει στην εξορία από το 1939 επέστρεψαν για να "συνεχίσουν από εκεί όπου είχαν μείνει".

Αυτό ακριβώς ήταν το πρόβλημα. Πεπεισμένοι για την κεντρικότητα του εργατικού ζητήματος στο κοινωνικό κίνημα - μα πραγματικότητα μέσα στην οποία είχε αναπτυχθεί και δράσει η παλιά CNT - οι αναρχοσυνδικαλιστές επιδίωκαν σαν φυσική συνέπεια, την κεντρικότητα της CNT μέσα στο αναρχικό κίνημα, "εκεί όπου είχαν μείνει". Ακόμα η CNT δεν είχε κατακτήσει μια σύγχρονη κριτική της καπιταλιστικής κοινωνίας στο βαθμό μάλιστα που το νέο μοντέλο κυριαρχίας (ο καταναλωτισμός, το εμπόρευμα, η μικροαστικούτη, η μαζοποίηση κ.λπ.) δεν είχε γίνει ορατό στην Ισπανία που για τεσσεριες δεκαετίες ζούσε υπό καθεστώς δικτατορίας. Υπήρχε ασάφεια προθέσεων και ελλιπής κριτική. Άλλωστε μια τόσο γρήγορη αριθμητική αύξηση των μελών της CNT, όπως αυτή που παρατηρήθηκε, δεν επέτρεψε την διαλεκτική σύγκρουση των διαφόρων τάσεων αλλά οδηγούσε σε ένα συγκρητισμό.

Όχι σε μια πολυμορφία αλλά σε μια πολύ-a-μορφία

Ωστόσο η αριθμητική δύναμη της

CNT αποτελούσε μια απειλή για το Ισπανικό κράτος. Το παιχνίδι του τρομοθεάματος, που τόσο καλά γνωρίσαμε και στην Ελλάδα, ήταν μια από τις απαντήσεις του κράτους στην απειλητική παρουσία των αναρχοσυνδικαλιστών. Σειρά βομβιστικών επιθέσεων αποδίδονται, χωρίς στοιχεία στη CNT. Φημολόγιες για διασυνδεσεις, δίκτυα, συνομωσίες. Το αποκορύφωμα στις 15 Ιανουαρίου 1978, η εκρήξη στην Scala της Βαρκελώνης, με 4 νεκρούς εργάτες. Πολύ αργότερα αποδείχθηκε η ενοχή του αστυνομικού Gambín. Ήταν την περίοδο όμως η Ισπανία γνωρίζει μια κατάσταση που θυμίζει την Ιταλία, με τη διαφορά ότι στο επίκεντρο της τρομοκρατολογίας δεν βρίσκεται μια παράνομη ομάδα, όπως οι "Ταξιαρχίες", αλλά ένα αναρχικό εργατικό συνδικάτο που δρα ανοιχτά. Οι συνεχείς σκευωρίες θα αναγκάσουν τη CNT να δηλώσει ότι, χωρίς να τον αποκηρύξει, σε καθεστώς αισικής δημοκρατίας δεν επιλέγει το δρόμο του ένοπλου αγώνα.

Η έλλειψη συνοχής και σύγχρονης κριτικής, η τάση γηγεμονίσμου πάνω στο αναρχικό κίνημα και το κόλπο του τρομοθεάματος θα προκαλέσουν δραματική μείωση των δυνάμεων της οργάνωσης. Ο πόλεμος που έχει κηρυχθεί από το κράτος ενάντια στη CNT θα συνεχιστεί με τις κυβερνήσεις του PSOE του Gonzales που, μέσα στη δεκαετία του '80, θα επιχειρήσουν να ξενογάσουν τη CNT με πιο ύπουλο τρόπο: την απομιθοποίηση και την αφομοίωση, με το γενικό σκεπτικό "ήταν καλά για το 1936, αλλά τώρα είναι παραλογισμός", "τιμούμε τους αγωνιστές της επανάστασης που είναι μέρος της ιστορίας του Ισπανικού σοσιαλιστικού κινήματος και κατά συνέπεια παρελθόν". Κατασκευάζεται άγαλμα του αναρχικού παιδαγωγού Ferrer που εκτελεστήκε το 1909,

κεντρικό νοσοκομείο της Βαρκελώνης παίρνει το όνομα της Federica Montseny "προς τιμήν της προσφράρης της στον τομέα της μνήμας κατά τον "εμφύλιο", δρόμοι παίρνουν τα ονόματα αγωνιστών της CNT, το υπουργείο πολιτισμού και οι δήμοι οργανώνουν εκθέσεις για τη συνεισφορά των αναρχικών στην κουλτούρα και τον πολιτισμό. Ο Durutti γίνεται δημόσιο κτήμα. Συγχρόνως προωθείται στην κοινωνία η παθητικοποίηση και ο ατομικισμός, η ανταγωνιστικότητα και η συμμετοχή στον καταναλωτισμό και τα κατηγοριοποιημένα στυλ, κατάσταση που ζήσαμε βέβαια την ίδια εποχή και στην Ελλάδα.

Η δεκαετία του '90 είναι η εισαγωγή και της Ισπανίας στον κόσμο της νέας τάξης πραγμάτων. Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, καπιταλιστική αναδιάρθρωση, κατάρρευση διπολικού συστήματος και εξάθηση της διεθνούς οικονομίας στα οριά της, νεόπτωχοι και ρωγμές στη βιτρίνα του θριάμβου και του τέλους της Ιστορίας. Η σημασία των εργατικών αγώνων αρχίζει να γίνεται ξανά αντιληπτή. Η CNT που έχει σταθεροποιηθεί σε κάποιες δεκαδές χιλιάδες μέλη, έχει συγχρόνως αποδεχτεί τη μη κεντρικότητα του εργατικού κινήματος στη σύγχρονη κοινωνία (χωρίς φυσικά αυτό να αναιρεί τη σημαντικότητά του). Η CNT συνεργάζεται για διάφορα ζητήματα με πολλές άλλες ελεύθεριακές, αναρχικές

Sim XXXI

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

TΙΣ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1936, σ' όλα τα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα της Ισπανίας, ο στρατός επιχειρώντας να ανατρέψει τη δημοκρατική κυβέρνηση την ηττήθηκε, κυρίως από τις ενέργειες των εργατικών μαζών που αφόπλισαν τους αξιωματικούς και στρατιώτες που συμμετείχαν στη συνωμοσία της οποίας ηγείτο ο στρατηγός Φράνκο. Οι φήμες και οι προετοιμασίες για το στρατιωτικό πραξικό πρότυπα ήταν γνωστές σε όλους εκτός από την κυβέρνηση Κασάρες, η οποία φορδύμενη περισσότερο τους εργάτες στην ηττήθηκε από το στρατό απέρριψε το αίτημα για διανομή όπλων στο λαό. Η κατάληψη των στρατών και η αρπαγή των όπλων από τους εργάτες στην Κάδι, τη Σεβίλη, τη Κόρδοβα και τη Γρενάδα καθώς και στην Καταλονία, τις Αστούριες το Σαντατέρ και τα 2/3 της χώρας των Βά-

σκων, αφαίρεσε από την κυβέρνηση το μονοπάλιο της εξουσίας.

Ο ένοπλος λαός έγινε η βασική δύναμη της επανάστασης -αυτό πήρε δύο μορφές: Πρώτο, την οργάνωση επιτροπών επαγγελματησής και περιπόλων για την αντιμετώπιση των φασιστικών επιθέσεων: δεύτερο, την οργάνωση λαϊκών πολιτοφύλακών.

Μια και η μεγαλύτερη συγκέντρωση ταξικής δύναμης και οργάνωσης, και το μεγαλύτερο ποσοστό πληροφορίας για την ηττήθηκε από την κανονικό στρατό. Τα μέλη τους δε σταματούσαν την πολιτική δράση μετά την εισόδη τους σ' αυτές -παρέμεναν τυπικά μέλη των οργανώσεων τους με δικαίωμα συμμετοχής στης πολιτικές αποφάσεις. Όσο έμεναν στις πόλεις, οι πολιτοφύλακες δε ζούσαν σε στρατώνες αλλά συνέχιζαν να μένουν στην πόλη τους όποτε ήταν δυνατό: έτσι βρίσκονταν σε πολύ μεγαλύτερη επαφή με άλλους ανθρώπους και δεν αποκόβονταν από τις πολιτικές ζυμώσεις του τόπου τους.

Σε γενικές γραμμές, η κατάσταση αντιμετωπίζοντας με αυτοσχέδιασμούς είχαν γίνει λίγες η καθόλου προετοιμασίες. Αν και η CNT είχε συγκεντρώσει όπλα από την αποτυχημένη εξέγερση της Βαρκελώνης τον Οκτώβριο του 1934, δεν είχε γίνει καμία εκπαίδευση πολιτοφύλακών, ακόμα και μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στα 1936. Στο συνέδριο της CNT μια σχετική πρόταση των Nosotros είχε απορριφθεί. Αυτή η ομάδα έπαιξε σημαντικό ρόλο στη καταστολή της συνομωσίας. Πληροφορισθείς τους είχαν διεισδύσει στους στρατώνες για να μάθουν τα σχέδια των συνομωτών, και οι ίδιοι βοήθησαν στη διεύθυνση των επιθέσεων στους στρατώνες - μερικοί απ' αυτούς σκοτώθηκαν.

(Αναδημοσίευση αποσπάσματος από τον "Αναρχό" №5 Δεκέμβρης 1986)

ή αυτόνομες ομάδες, ενώ ταυτόχρονα αναπτύσσει σταθερά τη δραστηριότητά της στον εργατικό τομέα. Αποτελεί ένα πολύ ζωτικό κομμάτι του ισπανικού κοινωνικού κινήματος, σαν εκφραστής της ζωντανής παράδοσης του αναρχοσυνδικαλισμού, σαν υπόδειγμα διάρκειας και συνέπειας. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα γνωρίζει έναν διαριθμό της και συμμετοχή αγωνιστών από νεαρές ηλικίες.

Η διαδικασία ανοικοδόμησης της CNT που θέλησαν να πραγματοποιήσουν το 1976 οι αναρχοσυνδικαλιστές, αποδείχτηκε αποτυχία. Όμως σταδιακά, μεσά από μικρά και μερικές φορές μεγάλα βήματα,

μέσα από κόπο και πόνο έχει αρχίσει να μεταφέρεται στο τώρα η ουσία, το πνεύμα της παλιάς CNT και του αναρχοσυνδικαλισμού: η πολυεπίπεδη δράση σε καθημερινή δράση σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, η δημιουργία εδώ και τώρα νησίδων ελευθερίας και αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων μέσα στο καπιταλιστικό τομέα, η αλληλεγγύη και η αγωνιστική στάση. Η σύγχρονη CNT δέχεται να είναι ένα τμήμα αυτού του κινήματος και αναλαμβάνει τις ευθύνες

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ αυτής αλλά και της προηγούμενης εβδομάδος ανακοινώθηκε μέσω του τύπου δέσμη μέτρων για την καταπολέμηση της ανεργίας. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα (Το Βήμα 2/7/95, Τα Νέα 10/7/95) η δέσμη μέτρων θα κινείται σε κυρίως άξονες.

Ο πρώτος άξονας αφορά την πλήρη και αναλυτική καταγραφή της αγοράς εργασίας, δηλαδή την καταγραφή όλων των εργαζομένων με σχέση εργασίας ίδιωτικού δικαίου, αλλά και των ανέργων επιδοτούμενων από τον ΟΑΕΔ ή μη. Μέσω του συστήματος αυτού όλοι οι εργαζόμενοι της Ελλάδας θα αποκτήσουν κάρτα εργασίας στην οποία θα περιλαμβάνονται όλα τα επαγγελματικά στοιχεία του καθενός (ειδικότητες, απασχόληση, ανεργία, επιδόματα, κατάρτιση). Επίσης θα είναι δυνατός ο συνδυασμός φορολογικών και ασφαλιστικών στοιχείων. Ειδική κάρτα εργασίας (πράσινη) θα αποκτή-

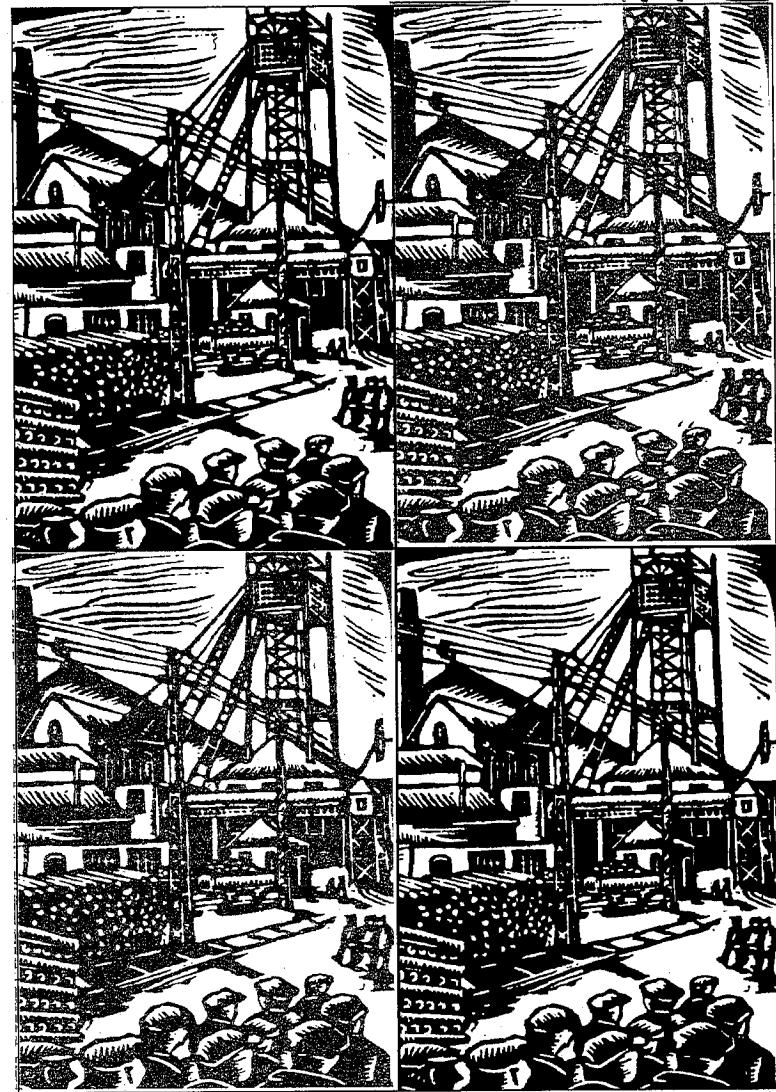
τα μέτρα αυτά "κατά της ανεργίας" εντάσσονται στο ευρύτερο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων και παραγωγικών δομών.

Τα οφέλη για τους κυρίαρχους (Κράτος, αφεντικά) εκτός από τα προφανή οικονομικά -επιδοτούμενες θέσεις εργασίας άρα μείωση του κόστους παραγωγής- είναι πολλαπλά έτσι ώστε τα συγκεκριμένα μέτρα θα έπρεπε να ονομάζονται υπέρ των κυρίαρχων παρά κατά της ανεργίας.

Μια πρώτη ματία αποκαλύπτει την πρόθεση των κυρίαρχων να δημιουργήσουν συνθήκες εποισυμπίεσης απέναντι στο σταδιακά αναπτυσσόμενο εκρηκτικό κλίμα από την συνεχίζομενη ανεργία-κοινωνικό αποκλεισμό-εξαθλίωση αλλά και να δρομολογήσουν την άμβλυνση των κοινωνικών-ταξικών αντιθέσεων και οξύνσεων γενικότερα. (Κάτι που βέβαια ποτέ δεν θα πετύχουν σε αισθητό βαθμό μιας και σ' αυτές ακρι-

σεις εργασίας αιρίστου χρόνου και τις οικονομικές επιβαρύνσεις που συνεπάγονται για την αφεντικά οι δεύτερες (αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυτης, άδειες, επιδόματα κ.λπ.)

Αυτές οι νέες μπριγιάδες ανέργων -εποχιακά απασχολούμενων (νέες μορφές σύγχρονων σκλάβων)- θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν εύκολα σε βαριά καθήκοντα -άσχημες συνθήκες εργασίας- για ενίσχυση των απεργοπαστικών μηχανισμών (αφού λόγω της δυσμενούς θέσης τους δύσκολα θα μπορούν να αρνηθούν) κι έτσι θα πρωθυπόνται νέοι διαχωρισμοί αλλά και αντιπαλότητες μεταξύ των καταπιεσμένων. Βέβαια εξάγγελλονται επίτηδες με γενικότητα και ασάφεια κάποιες ασφαλιστικές δικιλίδες που θα εξασφαλίσουν τόσο τον άνεργο-ειδικά απασχολούμενο όσο και τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην επιχειρηση, αλλά όλοι και κάποιο παραθυράκι θα βρίσκεται αφού είναι ηλίου

Η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων μέσα από τα "μέτρα κατά της ανεργίας"

σουν και οι αλλοδαποί αλλά και οι άνεργοι. Παράλληλα το νομοσχέδιο για την απασχόληση των αλλοδαπών θα κατατεθεί στη βουλή μέσα στο καλοκαίρι. Επιφυλάξεις διατυπώνονται από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης για τον έλεγχο των "παράνομα εισερχόμενων" αλλοδαπών στην Ελλάδα.

Μέσω της κάρτας εργασίας θα μπορεί να ελεγχθεί η διπλή απασχόληση, η "παράνομη" απασχόληση, καθώς και η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών; όπως εξαγγέλλει ο εγκέφαλος του νέου σχεδίου ορθολογικοποίησης του ελέγχου και της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, υπουργός εργασίας Γ. Σκουλαρίκης.

Ο δεύτερος άξονας του ίδιου σχεδίου περιλαμβάνει την μετάφορα 150 δις δρχ επησίων που διατίθενται σε επιδόματα ανεργίας στα αφεντικά μέσω έκδοσης "κουπονιών εργασίας" σε όλους τους ανέργους.

Θα παρέχεται δηλαδή η δυνατότητα στους άνεργους να προσληφθούν από καινούργιο αφεντικό αφού θα του εικαρήσουν το επίδομα ανεργίας τους μέσω των "κουπονιών εργασίας" και μετά από ένα μήνα δοκιμαστικής απασχόλησης ενώ το αφεντικό θα δεσμεύεται να μην τους απολύσει για ένα χρόνο μετά τη λήξη της επιδότησης από τον ΟΑΕΔ.

Επίσης θα παρέχεται η δυνατότητα στους ανέργους να ενταχθούν σε ειδικά προγράμματα κατάρτισης-απασχόλησης από των ΟΑΕΔ, επιχειρήσεις ή από Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, ή και ακόμη να απασχοληθούν σε προγράμματα κοινωφελών έργων (καθαρισμός δημοσίων κτιρίων, "προστασία περιβάλλοντος", φύλαξη αρχαιοτήτων) σε συνεργασία με φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όλα αυτά βέβαια με προϋπόθεση την κατάθεση από τους ανέργους των κουπονιών εργασίας, δηλαδή του επιδόματος ανεργίας τους.

Το συνολικό κόστος των μέτρων αυτών θα αγγίζει τα 200 δις δρχ, ένω αποκλείστηκε η επιβολή ειδικού φόρου. (Να το δούμε και να μην το πιστέψουμε).

βώς τις αντιθέσεις βασίζεται η διαιώνιση της κυριαρχίας τους). Δεν είναι τυχαίο πώς στο προαναφερθέν πακέτο μέτρων περιλαμβάνεται ένα πρόγραμμα πρόωρης συνταξιοδότησης ηλικιωμένων ανέργων που σε πρώτη φάση θα υλοποιηθεί σε περιοχές με μεγάλη ανεργία (Μαντούδι, Λαύριο κλπ). Προς μια τέτοια κατεύθυνση κινούνται και τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ ή άλλων φορέων.

Μια άλλη σημαντική διάσταση του ζητήματος είναι η πλήρης ορθολογικοποίηση του ελέγχου της αγοράς εργασίας μέσω της μηχανογράφησης και της κάρτας εργασίας όπως προαναφέρθηκε. Φυσικά διόλου δεν ενδιαφέρει τους κρατούντες να σώσουν το ντόπιο ή αλλοδαπό προλεταριάτο από την "μαύρη εργασία", παράνομη απασχόληση κλπ. Αυτό που τους καίει βέβαια είναι τα διαφυγόντα κέρδη μέσω της μη καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών από τις παραπάνω μορφές σύγχρονης δουλείας. Έτσι λοιπόν την επόμενη περίοδο της Ε.Ε. για την ευρύτερη πρώθησή του σε Κοινοτικό πλαίσιο -έρχεται μετά τις μεθοδεύσεις για την ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας μέσω της τετραήμερης εβδομάδας εργασίας (ή της ελληνική παραλλαγή πρόταση του Πρωτόπαπα για 35ωρο) που ανώτερους στόχους έχουν πέρα από την σκλήρυνση των οικονομικών μεγεθών (μείωση του κόστους παραγωγής - αύξηση της αποδοτικότητας εργασίας) της απομαζικοποίησης των χώρων εργασίας,

φαίνεται πως θα συμφέρει το αφεντικό να απολύσει όσο το δυνατόν περισσότερους και να τους ξαναπροσλάβει σαν άνεργους εισπράττοντας το μισό και πλέον μισθό τους μέσω του ΟΑΕΔ από τα κουπόνια εργασίας που αντιστοιχούν με το επιδόμα ανεργίας. Δεν είναι τυχαίο πώς το ελληνικής έμπνευσης συγκεκριμένο σχέδιο -που ενδιαφέρει άμεσα και τα στελέχη της Ε.Ε. για την ευρύτερη πρώθησή του σε Κοινοτικό πλαίσιο -έρχεται μετά τις μεθοδεύσεις για την ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας μέσω της τετραήμερης εβδομάδας εργασίας (ή της ελληνική παραλλαγή πρόταση του Πρωτόπαπα για 35ωρο) που ανώτερους στόχους έχουν πέρα από την σκλήρυνση των οικονομικών μεγεθών (μείωση του κόστους παραγωγής - αύξηση της αποδοτικότητας εργασίας) της απομαζικοποίησης των χώρων εργασίας.

Το Ελληνικό κράτος κάνει ακόμα ένα εκσυγχρονιστικό βήμα δοκιμά-

ζοντας εφαρμοσμένες μεθόδους που αναλογικά θυμίζουν το Γερμανικό νομοσχέδιο για την μετανάστευση, παροχή ασύλου κ.λπ.

Μία ειδική αναφορά στο όλο ζήτημα, αποτελεί το περίφημο νομοσχέδιο για τη "νομιμοποίηση" των αλλοδαπών - Αλβανών κ.λπ. Φαίνεται πως το Ελληνικό κράτος δε θέλει να διώξει όλους τους έξοντες εργάτες αλλά να ελέγξει τη ροή εισόδου στα σύνορα από το στρατό και τους μπάτοσους. Έτσι λοιπόν το νομιμοποιημένο κομμάτι του αλλοδαπού προλεταριάτου θα μπορέσει να αποτελέσει το πειθήνιο εργατικό δυναμικό που θα επανδρώσει τα χειρότερα κάτεργα του ελληνικού καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής μιας και ο ραπτισμός είναι το δυναμικότερο μέσο καθολικής ιεράρχησης της εργασίας.

Το Ελληνικό κράτος κάνει ακόμα ένα εκσυγχρονιστικό βήμα δοκιμά-

ζοντας εφαρμοσμένες μεθόδους που αναλογικά θυμίζουν το Γερμανικό νομοσχέδιο για την μετανάστευση, παροχή ασύλου κ.λπ. Ειδικά βέβαια η περίπτωση των Αλβανών μεταναστών μπορεί να πάιξει το ρόλο του διαπραγματευτικού μέσου για την επιβολή των Ελληνικών όρων της εξωτερικής πολιτικής με την Αλβανία.

Η σκιαγράφηση με αδρές γραμμές της αναδιάρθρωσης του πλέγματος εργασιακών-οικονομικών-παραγωγικών σχέσεων ολοκληρώνεται με την παγκοσμιοποίηση της αγοράς (Ε.Ε. GATT, NAFTA κ.λπ.), πρώθηση των υπηρεσιών και του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου σε βάρος του παραγωγικού, δημόσιων επιχειρήσεων, οργανισμών κ.λπ.

Αυτό σε γενικές γραμμές είναι το πλαίσιο στο οποίο τα αφεντικά και το κράτος θέλουν να διολισθήσουν τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς, δηλαδή να μειώσουν τις κοινωνικές αντιστάσεις στο έπακρο και να βελτιώσουν τους όρους κυριαρχίας τους πάνω στην κοινωνία όσο ποτε άλλοτε.

Πρόκειται βέβαια για μια πορεία που δεν είναι πρ